

Ἐκ τοῦ οὐσ. γέννος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.
Γέννος 3, δ ἰδ., ἐνθ' ἄν.

γεννούλιν ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.) γεννούλ' Πόντ. ('Αμισ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεννώ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλιν, περὶ ἧς ἰδ. 'Α.Παπαδόπ., 'Αθηνᾶ 37 (1925), 176.

Τὸ ἄρτι γεννῆσαν ζῶον ἢ τὸ μέλλον συντόμως νὰ γεννήσῃ ἐνθ' ἄν.: *Γεννούλιν χτήνον* (ἢ ἄρτι γεννήσασα ἀγελάς) Κερασ. *Γεννούλᾳ πρόβατα* (τὰ μέλλοντα νὰ γεννήσουν) Χαλδ. 'Αντίθ. *στεῖρο*, δι' ὃ ἰδ. *στεῖρος*.

γεννουλομάλλιν τό, ἀμάρτ. γεννουλομάλλ' Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γεννούλιν καὶ τοῦ οὐσ. μαλλίν.

Τὸ μαλλὶ τοῦ προβάτου τὸ ὁποῖον ἔχει γεννήσει.

γεννούρι τό, Πόντ. ('Ινέπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεννώ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦρι.

Οἰδημα δερματικόν, δοθιήν.: Φρ. *Γεννούρι νὰ ἐβγῇ* 'ς τὸν πάτο του (ἀρά· εἶθε δοθιήν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν πρωκτὸν του).

γεννοῦσα ἐπίθ. θηλ. Μέγαρ. Πάρ. γιννοῦσα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεννώ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦσα, δι' ἣν ἰδ. 'Α.Παπαδόπ., 'Αθηνᾶ 37 (1925), 181.

Ἡ συχνὰ γεννώσα, ἡ πολυτόκος ἐνθ' ἄν.: *Κόττα γεννοῦσα Μέγαρ*.

γεννούσιος ὁ, ἀμάρτ. γιννούσιους 'Ηπειρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γέννος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦσιος.
'Ο αὐτόχθων.

γεννοφάσκια τά, πολλαχ. γιννοφάσκια 'Ηπ. (Κουκούλ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρν. 'Υπάτ. Φθιώτ.) γεννοφάσσια Μύκ. γεννοφάσια 'Ιων. (Σμύρν.) γεννοφάσα Σέριφ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέννα καὶ φασκιά.

Τὰ σπάργανα τοῦ βρέφους μετὰ τὰ ὅποια τὸ περιτυλίσσουν μόλις γεννηθῇ πολλαχ.: || Φρ. 'Απὸ τὰ γεννοφάσκια (ἐκ παιδικῆς ἡλικίας), οἶον: 'Απὸ τὰ γεννοφάσκια *τῆς εἶναι* πλούσια 'Ιων. (Σμύρν.) *Εἶναι* ἄρρωστο ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια του Κύθηρ. Τόνε θυμᾶμαι ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια μου, δὲν ἄλλαξε ἢ μούρη του 'Ιθάκ. 'Απὸ τὰ γεννοφάσκια του καταγίνεται μετὰ τῇ φαλτικῇ Σῦρ. Αὐτὸς ἐγὶ κλέφτ'ς ἀπ' τὰ γιννοφάσκια τ' Στερελλ. ('Υπάτ.) *Τέτοιος* δα εἶναι ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια του Πελοπν. (Μάν.) *Τοὺν* ξέρου ἰγὼ αὐτὸν ἀπὸ τὰ γιννοφάσκια τ' ἀκόμα 'Ηπ. (Κουκούλ.). Συνών. φρ. ἀπὸ γεννησοφάσκια, ἀπὸ κούνια.

γεννόφυλλα τά, Πελοπν. (Λακεδ. Μεσσ.) — Ν.Πολίτ., 'Επιστ. 'Επετ. Πανεπ. 2 (1905/6), 157.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέννα καὶ φύλλα.

Γλυκύσματα κομιζόμενα ὑπὸ τῶν συγγενῶν κατὰ τὴν γέννησιν ἢ κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ βρέφους ἐνθ' ἄν. Συνών. *κανίσκι*.

γεννοχτίσκουμαι Πόντ. (Σάντ. Σταυρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ρ. γεννώ καὶ χτίσκουμαι, παθητ. τοῦ χτίζω, δ ἰδ.

Γεννῶμαι οἶονεὶ ἀπὸ τὴν χτίσιν, δημιουργοῦμαι, γίγνομαι ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ. 'Ας σ' ὁρμάν' ἐγεννεπλάστα κι ἄς σ' ὁρ-

μάν' ἐγεννεχτίστα, κι ὅταν ἔρθα, ἐποίκανέ με κιζιρ' ἀπισκέσ' 'ς σὸ χωρίον (=ἀπὸ τὸ δάσος ἐγεννήθην καὶ ἀπὸ τὸ δάσος ἐδημιουργήθην καὶ ὅταν ἦλθα με ἔκαμον κλητῆρα εἰς τὸ χωρίον.) Συνών. *γεννοπλάσκουμαι*.

γεννώ κοιν. καὶ Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Γούρτ. Μισθ. Φλογ.) Πόντ. ('Αμισ. 'Αντρεάντ. 'Ινέπ. Οἶν. 'Οφ. Σινασ. Σταυρ. Τραπ. Χάλδ.) *γεν-νῶ* 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κοριλ. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλίν.) 'Αστυπ. Κάρπ. Κῶς Κύπρ. Λειψ. Λέρ. Μεγίστ. Νίσυρ. Πάτμ. Τῆλ. Φολέγ. Χίος (Νένητ. Πυργ.) *γιννῶ* 'Ανδρ. (Κόρθ.) Θράκ. (Κόσμ.) 'Ιμβρ. Μακεδ. (Δαμασκ.) *γ'ννῶ* 'Ηπ. (Ζαγόρ.) *γεννοῦ* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Σκῦρ. *γεν-νῶ* 'Απουλ. (Μαρτᾶν.) *γιν-νῶ* 'Απουλ. (Μαρτιν.) *κεν-νῶ* 'Απουλ. (Κοριλ.) *γεννῶ* 'μα Τσακων. (Χαβουτσ.) *γεννοῦρ* ἐν Τσακων. (Μέλαν.) *ἡγεν-νῶ* 'Απουλ. (Κοριλ.) *εννῶ* Καππ. (Φάρας.), Νάξ. ('Απύρανθ. Βόθρ.) *εν-νῶ* Προπ. (Μαρμαρ.) Κάρπ. Κάσ. *ιν-νῶ* Α.Ρουμελ. (Καβακλ.) Μακεδ. (Σιάτιστ.) *γεννάω* κοιν. *γεν-νάω* Καλαβρ. (Βουνὶ Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) 'Ικαρ. (Εὔδηλ.) *γεννάου* Πελοπν. (Κόκκιν. Λεντεκ.) *γεν-νάου* Εὔβ. (Κουρ. Κύμ. 'Οξύλ.) *γιννάου* κοιν. βορ. ἰδιωμ. Παθ. *γεννεῖμαι* κοιν. καὶ Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) *γιννεῖμι* Λῆμν. (Πλάκ.) Μακεδ. (Δαμασκ. Κοζάν.) *γεννεῖῶμαι* ΑΚρήτ. Πελοπν. ('Αναβρ. Κίτ. Μάν.) Μῆλ. *γιννεῖῶμι* Στερελλ. ('Αστακ.) *γεννειοῦμαι* Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Ζάκ. Θράκ. (Τσανδ.) Καππ. (Φερτ. Σινασσ.) Α.Κρήτ. *γεν-νειοῦμαι* Πάτμ. *γεν-νεῖομαι* 'Απουλ. *γεννεῖομαι* Πόντ. *γεννοῦμαι* Κρήτ. (Κατσιδ.) *γεννισκοῦμαι* Πόντ. *εννεῖῶμαι* Νάξ. ('Απύρανθ.) *εννοῦμαι* Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Αόρ. *ἐγέννεσα* Πόντ. *γένν'σα* Καππ. ('Αραβάν.) *γένν'τσα* Καππ. (Μισθ.) *ένν'τσα* Καππ. (Φάρας.) *ἐγέν-νκα* Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.) *γέννηκα* Μέγαρ. Παθ. *ἀόρ. ἐγέννεθα* Πόντ. *ἡγεν-νήση* 'Απουλ. (Κοριλ.) *ἐγεν-νήχηκα* Κύπρ. *γεννέθηκα* Θράκ. (Σηλυβρ.) 'Ιθάκ. *γιννέθ'κα* Μακεδ. (Νιγρίτ.) Σάμ. *εν-νήθηκα* Χίος (Πυργ.) *ἐγεννᾶκα* Τσακων. (Μέλαν.) *γεννᾶκα* Τσακων. (Χαβουτσ.) *γεννήχη* Καππ. (Μισθ.) *γεννήρα* Καππ. 'Αραβάν) *ἐνήθη* Καππ. (Φάρας.) *ἐγεν-νήθημο* 'Απουλ. Μετοχ. *γεν-νημένος* Κάρπ. Νίσυρ. Τῆλ. Χίος *γεννημένος* 'Αγαθον. Κουφονήσ. *γεν-νημένος* 'Αμοργ. *γεν-νημένο* Καλαβρ. (Μπόβ.) *γεννεμένος* Πόντ. *γενναμένο* Τσακων. (Χαβουτσ.) *γεννῶντας* Θράκ. (Πύργ.) *γεν-νῶντα* 'Απουλ. (Στερνατ.) *γεν-νῶντα* Καλαβρ. (Μπόβ.) *γεννιῶντας* Θεσσ. ('Αετόλοφ.) *γεννητῶδας* Κρήτ. ('Αγιος Γεώργ. 'Ανατολ. Μάλλ.) *γεννηθῶδας* Κρήτ. (Καβουσσ. Μυρτ. Ραμν.) 'Απαρ. *γεν-νήσει* Καλαβρ. ('Απουλ.) 'Απαρ. παθ. *ἀόρ. γεννηθῆναι* Πόντ.

Τὸ ἀρχ. *γεννώ*. Τὸ η τοῦ *ἡγεν-νῶ* ὠρμήθη ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν παρωχημένων χρόνων. 'Ιδ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 231.

Α) 'Ενεργ. 1) Γεννῶ, τίκτω, τεκνοποιῶ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κοριλ. Μαρτᾶν. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλίν.) Καλαβρ. (Βουνὶ Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Γούρτ. Μισθ. Φάρας. Φλογ.) Πόντ. ('Οφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Μέλαν. Χαβουτσ.): *Γέννησε* ἢ *γυναῖκα* του. *Τὸ μῆνα* αὐτὸ θὰ *γεννήσῃ*. *Γεννάει* ὄλο κορίτσια. *Γέννησε* ἢ *γίδα* - ἢ *προβάτα* - ἢ *φορᾶδα* - ἢ *σκύλλα*. 'Αρχισαν τὰ *γίδια* νὰ *γεννοῦν*. *Γέννησε* ἢ *γάττα* κοιν. *Κάθα* χρόνο *εννᾶ* κι εὐτὴ Νάξ. ('Απύρανθ.) *Γέννησ'* ἢ *γ'ναῖκα* τ' κ' ἔχει τ'ς *χαρές* τ' 'Ηπ. (Πέρδικ.) *Πουλὸν* κατέφ'κιν ἢ *ἄλ'ιά* τ'ς *νύφ'ς*, θὰ *ἐννήσ'* Μακεδ. (Γαλατ.) *Ἐγέννησένε*

